

עסק ורכוש מאפשרים רמת חיים רמת חיים אינה יוצרת עסק

אם רמת החיים אינה מתחשבת ביכולות העסק -
יעלם העסק ובעקבותיו תרד רמת החיים.

חלק מהותי מרווחי העסק חייב להיות מושקע בפיתוחו
והגדלתו של העסק.

רמת החיים של משפחות הבעלים צריכה להגזר
מיכולות העסק ולא להתחרות בעסק או לגרום
למימוש.

אם יש לך תרנגולת שמטילה ביצי זהב - שמור עליה!!!

אל תשחט אותה ותקנה תרנגולת שמטילה ביצים רגילות.

מעטים העסקים שנמכרו ופירות המכירה הושקעו בעסק אחר שהפך לגדול יותר מהעסק שנמכר.

ברוב המקרים כאשר העסק נמכר מתקבל סכום גדול שעובר במהירות לרמת חיים גבוהה אבל אינו יוצר מנוע עסקי שיבטיח מקורות להמשך קיומה של רמת החיים בעתיד.

חלוקה מפחיתה ערך

ליהלום של עשרה קאראט יש שווי גדול.

אם ננסר את אותו היהלום לכמה יהלומים שווים - שווים של החלקים יהיה נמוך בהרבה משוויו של היהלום הגדול.

לאחר חלוקה הוגנת של עסק בין מספר ילדים צפוי כל אחד מהם להיות עם הון עצמי קטן יותר, ועם יכולת ליצור לעצמו רמת חיים גבוהה שתקטין עוד יותר את היכולת שלו להשקיע ולבנות מנוע עסקי חדש וטוב יותר מזה שהיה לו לפני החלוקה.

המציאות קשוחה - רוב המוכרים אוכלים את ההון ותוך מספר שנים יורדים משמעותית בעושר ובהכנסות השוטפות. ההון נאכל ואם לא נזהרים הוא פשוט נעלם.

המסקנה - אולי קשה ביחד אבל יחד נהייה חזקים יותר, נחיה טוב יותר וברמות סיכון נמוכות יותר.

בדור ראשון יש מעט צ'יפים והרבה אינדיאנים בדור השני יש הרבה צ'יפים ומעט אינדיאנים

ריבוי מנהלים פעילים מקשה על התפקוד.

יש להפריד בין: בעלות, חברות בדירקטוריון, ניהול יום יומי של העסק, עבודה בעסק.

לא כולם חייבים להיות מנהלים, לא כל בני המשפחה חייבים לעבוד בעסק.

חלק מבני המשפחה ולעיתים כל בני המשפחה יכולים להיות שותפים בלתי פעילים.

מנהל שהוא בן דור שני ואילך חייב בנוסף ליכולתו לנהל והתאמתו לתפקיד גם להנות מתמיכת בני המשפחה הפעילים והבלתי פעילים.